

Скупейко Л.І. Міфопоетика “Лісової пісні” Лесі Українки / Вид. друге, доп. – К.: Фенікс, 2014. – 236 с.

У другому, доповненому виданні монографії Лукаша Скупейка “Міфопоетика “Лісової пісні” Лесі Українки” на основі аналізу художньо-образної системи, композиції, хронотопу, основних мотивів запропоноване оригінальне тлумачення драми-феєрії в контексті народної календарно-обрядової символіки. Залучений значний фольклорно-міфологічний, теоретико-літературний матеріал.

У першому розділі “Лісова пісня” і фольклор: пошуки нової теоретичної парадигми” дослідник завважує, що драма-феєрія Лесі Українки – це не міфотворчість, а спосіб художнього узагальнення, якому притаманне активне освоєння міфологізованих форм свідомості. Міфологічні структури під пером геніальної письменниці “олітературюються”, тобто частково руйнуються, розпадаються у творі на структурні складники (архетипи, ідеологеми, мотиви тощо). Часопросторова й художньосемантична структури “Лісової пісні” співвідносні з міфосемантикою та символікою календарно-обрядового циклу; автор доводить це твердження, послугуючись як текстом твору, так і прикладами з української та світової міфології.

У другому розділі “Людина і природа в системі міфопоетичного світосприйняття” окремо розглянуті пролог як міфообраз світу; форми ритуалізованих взаємин, зокрема, діалог як стратегія буття на прикладі дядька Лева; казка як віщування долі Лукаша. Учений підсумовує, що саме на стику міфології й суб’єктивності народжується художньо-драматична колізія.

Уважному аналізу персонажів Лукаша і Мавки, їхнього кохання присвячений третій розділ книжки “Лукаш і Мавка. Одкровення”. У четвертому розділі “Міфологія “Пізнього літа”. Драма” дослідник виокремлює такі підрозділи “Лукаш і Мавка: “свій у чужому” і “чужий у своєму”; “Забуття не суджено мені” (пам’ять як духовна парадигма буття); “Тепер я мудрим став”: символіка “другого народження” (Лукаш); “Грай же, коханий, благаю!” (магія духовного прозріння)”.

Автор підсумовує, що “Лісова пісня” – твір неоромантичний і за задумом, і за жанром, і за змістом. Ця календарно-обрядова містерія підпорядкована виявленню екзистенційних і духовних вимірів людської особистості у взаєминах із людьми та природою. За словами Юрія Барабаша, Лукаш Скупейко виявив себе як вдумливий, чутливий, заглиблений у матеріал і цілковито ним захоплений дослідник і вивів цю драму “на широчезний простір національної та світової літератури та наукової думки”.

Ю. Ш.

**Наші
презентації**